

Tinkó Máté *Január*

1. Feladod a fogadalmakat, mert semmivel nem vittek közelebb az élethez.
2. Talán ebben az évben újra visszatér az irodalomba vetett hited: bár megtaposták a naivitásaid, de van ok az öröme is, például jót reggelizel, és élvezed az év első napsütését, noha bentről; elringatózol csak a fényben.
3. Véda ismét írt chaten; alig hihető kedvességgel közeledik, egy angolnás könyv hozott titeket össze, most még hetek óta tartó beszélgetéseitek idéznek fel benned szép emlékeket, de egyelőre nem mered elmondani neki, hogy mennyire a zsánered: gyönyörű nő, nap süt be, ha mosolyog.
4. Egy tökéletes pillanat, amikor visszahúz az álom: holnapután az első munkanap, most még tiéd az összes napszak, az ágy, az akolmeleg.
5. Menekülnél a munkahelyről, menekülnél a családi perpatvarok elől, bárcsak tartana téged 31 évesen egy védőháló, de amit kifizíteni mégis minek...
6. Elkezdted szerelmet érezni egy nő iránt, akit mintha egy előző univerzumból már ismernél, akit félszavakból is.
7. Végre dolgozni is tudsz, lehetőségeket fogalmazol meg, aztán egyik pillanatról a másikra összeomlasz: eleven seb a tavalyi vesszőfutás.
8. Túl magas a vérnyomásod, kimondatott: de vissza tudsz-e belőle venni, létezik-e az idegeskedésnek életmódja, vagy az folyton csak az élet ellenében hat?
9. Elhagytad-e végleg a komfortzónát, amikor munkát vállaltál, stresszel, hajhullással, szívritmuszavarokkal?
10. Az idei év első verse a madarokról szólt, egy cinege foglalta el az ablakodhoz hajló platánfa gyöngye ágát.
11. Elönt a régóta sehol sem érzett bizalom Véda iránt: az összes problémára gyógyírral szolgálna, de úgy érzed, csak lassan avathatod be őt életed titkaiba.
12. Kemény István Kishit-versét egymás után többször is elolvasod, és a szemedbe fut a könny.
13. Táncban elmerülni, táncban feloldódni, kiszaladni éjszakára a hidegbe, a messzeségig.
14. A vízholdó türelméhez és kitartásához hasonlatosan munkálkodni csak.
15. A szerelem micsoda: érzések egyvelege, a bizalom folyamatos fenntartása, örök lángolás vagy csendes egyetértés?

16. Vállald fel a kiszolgáltatottságot: bölcsebb és nyugtatóbb.
17. Szerelmes vagy a fővárosba, kátyúkat kerülgetsz, utcarészleteket ismersz fel, emlékekbe ragadsz, majd azokat elengeded.
18. Egy vonatút ringat el, gondolsz egy szájra, ami végigcsókolt előző este: beleveszel a tájba, és már semmi sem idegen.
19. Bereményi Gézával készítesz interjút, eleven a huszadik század, nem félsz, nagyapádra gondolsz, te már nem beszélgettél vele eleget.
20. Beavatod irodalmi vágyaidba a világ legcsodálatosabb nőjét, odafekszel az ölébe, hallgatod a szívverését, miközben átjár az érzés, hogy nincs hely a földkerekségen, ahol lenne pillanat boldogabb.
21. Van, amikor nincs mit mondani, csak örülni annak, hogy elalszik melletted a szerelmed, és amikor hajnalban odafordul hozzád, biztos vagy benne, hogy felejthetetlen szépet álmodott, ilyen lehet a végtelenség, két párhuzamos, ami a boldogságban találkozik.
22. Te tudtad, de nem mondtad; ő tudta és mondta is: megfogalmaztátok együtt az érzéseket.
23. Salgótarján-Budapest: két végpont, ami összeköti 71 év tapasztalatát, de ami köztetek van, az keretbe nem foglalható, megzabolázhatatlanabb, vadabb és szabadabb.
24. Lehet, megint be kellene fejezni az írást.
25. Újraolvastál egy Hajnóczy-novellát, és egyre biztosabb vagy, hogy van szeretetlen szerelem.
26. De jó, hogy nincsen ezekhez közöd.
27. Valami más kezdődik el, valami más múlik el, valami másról mondhatnál többet, keveset.
28. Egy tánc szeretkezés előtt: gyönyör, ami történelmi mélységek közt folytatódik.
29. Felerősödtél, megkapaszkodtál benne, kád szélén, kút kávján, már nem sodródsz, valahová tartozol.
30. El akartad mondani az előző napi mondatot, hogy hihess benne.
31. Véget nem érő, feledhető, sebezhető, de támadhatatlanul őszinte és minden eddiginél igazabb.